

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Bophillus adolescens alloquitur Phiella[m] amica[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

AMORVM. 11.

Te quoq; Turaticæ fugientem uincla cōtenæ
Eiecat patrio Thessalonica solo.
Iactatumq; diu diuersa per æquoratandem,
Agnouit Phrygio condita Roma duce.
Nunc eodem, quo me fato Campania tellus
Delicijs pascit terra beata suis.
Hic ubi nos longæ producere tempora uitæ
Et resides annos claudere fata uelint.
Et cum maturis etas nos soluerit annis,
Inuictetq; audas Parca maligna manus,
Tum mixtum cinerem communi onerare sepulcro
Amborumq; unus contegat ossa lapis.

BOPHILLVS ADVLESCENS

alloquitur Phiellam amicam.

I quisquā infernas cupiat prænoscere poenas
Si quisquam Elysij dona beata poli,
Hic faciles uultus, ille indignantia cernat
Lumina, in exitium nata Phiella meum.
Aurea pacato diffundis tempora uultu,
Aurea tranquillo pax & ob ore uenit.
Dum loqueris, toto discedunt nubila cœlo,
Verna quies roseo est, uernus in orbe decor.
Candida felices sustollant linteal nautæ,
Quoq; petant portus aura ministrat iter.
Magnetem & gelido surgentes axe Triones,
Quosq; sequatur habet tuta carina deos.
Quod si quem placidis facilis dignaris ocellis,
Nectaris huic fontes, Ambrosieq; flunt.
Illic delicias, illic ludosq; iocosq;

Mille uoluptates, gaudia mille geris,
Fortuna potes inuita fecisse beatum
Quemq; uelis, miserum, quemq; beasse uelit.
Aspice diuinas humano in corpore dotes.
Nil mortale tibi digna puella polo es.
Atq; utinam inuideant ne te cœlestia nobis
Et noua Phœbeo sydere flamma mices.
O' bene, quod ueteres mutarunt numina mores.
Vertit amatorem fabula nulla Touem.
In te non taurum, non ille subiret olorem,
Non Danaes rutilam solueret in pluuiam.
Sed nitidus blando cœtu comitatus amorum
In thalamum ueheret dia puella suum.
Et tua gemmali posuisset membra cubili,
Illa deūm requies, deliciumq; Venus.
Hoc melius. nunc ille iocos, nunc audit amantes,
Et iuuenium curis, quas tulit ipse fauet.
Ille mihi de te spondet quæcunq; rogarim.
Teq; meo pepigit candida nympha toro.
Tu quoq; iunge pios fido cum coniuge amores,
Ipse etenim & coniux, ipse & amator ero.
Qualis Chaoniæ deuinctus amore maritæ,
Nescit amans uolucris fallere iura suæ.
Nec te tam formæ capiat decor iste superbæ,
Ut tua commorint tædia iniqua deos.
Si facilis quondam Daphne Peneia fuisset.
Non staret duris frondea limitibus,
Nec tam crudeli fato rapuisset amantem,
Sortis Anaxarete causa modusq; suæ.
Et mihi nescio quid blandis promittere ocellis,

AMORVM

Et mihi nescio quid dulce uidere loqui.
vtq; superciliospondes, mutuq; loquaci,
Non nihil ipsa meis mota uenis, precibus.

Nec nomen capiat te uirginitatis inane.
Nullis illa quidem est inclita temporibus.
Illi uirginitas, illi sua cura pudoris,
Si qua puella deis casta facit superis.
virginitas tua Cydippe, tua Menali diua.
Nos modo naturæ dulce sequamur iter.
Atq; utinam in prisca redeant noua secula mores.
Aurea quies Latio regna fuisse canunt.
Cum passim uirides nullo custode per herbas
Ibat amatori iuncta puella suo.
Non quem dura parens, non quem pater improbus illi,
Mutua sed placido iunxerat ore Venus.
Atq; ita composito iungebant foedere curas,
Una fides, unus lectus, et unus amor.
Tecum ego muscosis habitarem diues in antris,
Atq; idem lectus arbor et herba foret.
Arbor composita iaceret recubantibus umbras.
Præberet mollem cespitis herbarum.
Et circum querulo streperent uirgulta canore,
Et streperet querula qui salit amnis aqua.
Luderet et suavis demulcens ore querelas
Attica frondosis ales in arboribus.
Sic mecum fixis hærceres nixa lacertis
Lascivis relegens oscula blanda iocis.
Mutua sic placido traheremus gaudia lusi,
Et regum magnæ despicerentur opes.
Haec ille, et saevis quæcunq; coegerat ardor,
Quæcunq; et

Quæcumq; et didicit uerba disertus amans.
 At nymphæ uarios immutans ore colores,
 Paulatim uictas iam dabat ipsa manus,
 Illius et fixis hærens pendebat ocellis.
 Virtutur, et taciti signa furoris erant.
 Et conata loqui, singultim pauca loquuta est,
 Deq; uerecundo fugerat ore color.
 Ac furtim laxis foribus progressa parabat
 Currere in amplexus care Bophile tuos.
 Cum mater sœuis cumulans obiurgia dictis
 A specula natam iussit abire suam.
 Sic quos iunxit amor, tristis custodia soluit.
 O nullo uacuum tempore quisquis amat.

QVERITVR DE Baianis balneis.

Natura Baianis redeunt spectacula lymphis,
 Et medicas aperit terra salubris aquas.
 Littoraq; arrident teneris spectanda puellis,
 Et suis est illis undiq; mixtus amans,
 Littora non unquam nostras solantia curas
 Sed semper sœuis addita causa malis.
 Quid iunat ingratos membris depellere morbos
 Si curas animo tristitiamq; datis?
 Hinc ego cum uestro quæsisem à fonte salutem,
 Vlnera non ipsi perpetienda tuli.
 At nos o' toto dispersi littore nautæ
 Nunquid et hac uecta est nostra puella rate?
 Quos tenuit fontes? aut quas petit improba thermas?
 Quos'ue habuit comites? quem'ue se cuta ducem?
 Infelix autibus locus hic, undæq; nocentes.

d